

Γ. Αγγελόπουλος, Ε. Κουνιάκη, Γ. Μαραβελάκης, Γ. Σηφακάκης

Η αποτυχία του Σαμαρά στην πρώτη ψηφοφορία της Βουλής για Πρόεδρο της Δημοκρατίας επιταχύνει τις εξελίξεις. Είναι πια ορατή η αδυναμία της συγκυβέρνησης να αποτρέψει τις εκλογές, παρεκτός αν έρθει σε συμφωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Όσο κι αν ανοίγεται προς τα δεξιά η ηγεσία Τσίπρα, όμως, υπάρχει τεράστια πίεση από τα κάτω και από τα αριστερά για να μην χαθεί η ευκαιρία να τελειώνουμε με τη συγκυβέρνηση.

Η παρουσία και ο ρόλος της ANΤΑΡΣΥΑ για τη συγκρότηση αυτού του ρεύματος «από τα κάτω και αριστερά» είναι καθοριστική. Και στη μέχρι τώρα πορεία, αλλά και στις μάχες που έρχονται. Οι εξελίξεις δικαιώνουν τις μεγάλες επιλογές μας:

- Για τον χαρακτήρα της κρίσης που δεν είναι απλά πρόβλημα διαχείρισης αλλά δομικό στοιχείο του καπιταλισμού και γι' αυτό δεν τελειώνει ούτε στην Ελλάδα ούτε διεθνώς.
- Για τη φύση της ΕΕ που αναδεικνύεται σε κέντρο των οικονομικών και πολιτικών εκβιασμών σε βάρος της εργατικής τάξης για χάρη των συμφερόντων των καπιταλιστών σε όλη την Ευρώπη.
- Για την πορεία της ριζοσπαστικοποίησης της εργατικής τάξης και της νεολαίας που εκφράζεται μαχητικά και δεν αφήνει περιθώρια ελιγμών στην καταρρέουσα συγκυβέρνηση
- Για το ρεφορμιστικό χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ που ενώ συσπειρώνει εκλογικά τις προσδοκίες του κόσμου για ανατροπή της συγκυβέρνησης ταυτόχρονα προκαλεί τις ολοένα αυξανόμενες ανησυχίες μεγάλου μέρους αυτού του κόσμου με τις συνεχείς δεξιές μετατοπίσεις του.
- Για την αναγκαιότητα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος ως όπλου για να μπορέσει το κίνημα όχι μόνο να αποτρέψει τους εκβιασμούς της άρχουσας τάξης αλλά και να ολοκληρώσει τη δυναμική της ανατροπής.

Με βάση αυτές τις διαπιστώσεις η ANΤΑΡΣΥΑ έχει την ευκαιρία να συσπειρώσει μεγάλα

τμήματα από τον κόσμο που παλεύει για την ανατροπή και δεν έχει εμπιστοσύνη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα δικαιώσει τις προσδοκίες του. Αυτό ξεκινάει με την πετυχημένη παρέμβαση στη μάχη των εκλογών. Τα βήματα για να πάμε προς τα εκεί έχουν προσδιοριστεί από την απόφαση του τελευταίου ΠΣΟ το οποίο προκήρυξε την 3η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Παρόλα αυτά, στην ΚΣΕ εκφράζονται απόψεις που απαιτούν αναβολή της Συνδιάσκεψης (με το σκεπτικό ότι δεν προλαβαίνουμε) ενώ ταυτόχρονα προωθούν εκλογική συνεργασία με το Σχέδιο Β και τις άλλες δυνάμεις της Πρωτοβουλίας για τη Μετωπική Συμπόρευση, παρά το γεγονός ότι η απόφαση του ΠΣΟ δεσμεύει ρητά για έγκριση από τη Συνδιάσκεψη κάθε εκλογικής ή μετωπικής συνεργασίας.

Η θέση μας είναι ότι ο συνδυασμός αναβολή της Συνδιάσκεψης και μεθόδευση εκλογικής συνεργασίας από την ΚΣΕ είναι διαλυτικός. Πρώτα απ' όλα γιατί αποσυσπειρώνει τα μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στερώντας τους τη δυνατότητα να μιλήσουν πάνω σε μια τόσο κρίσιμη επιλογή. Είναι στοιχειώδης δημοκρατική απαίτηση να μην γίνουν πραξικοπηματικά επιλογές που διακυβεύουν το χαρακτήρα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Είναι επίσης φανερό ότι οι δυνάμεις της Πρωτοβουλίας για τη Μετωπική Συμπόρευση κινούνται με προοπτικές αντιθετικές προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συγκεκριμένα το κείμενο της τελευταίας απόφασης του Συντονιστικού της αναφέρει:

« Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να πει ειλικρινά και συναγωνιστικά κατά πόσο πραγματικά πιστεύει στην αναγκαιότητα ενός μεταβατικού προγράμματος και ενός αντίστοιχου μάχιμου μετωπικού σχήματος και αν θέλει να αναλάβει τις αναγκαίες δεσμεύσεις. Προς το παρόν η πλειοψηφία της -δείχνει να παλινδρομεί μεταξύ προτάσεων για συγκρότηση ενός ευρύτερου αντικαπιταλιστικού πόλου (που προϋποθέτει την πλήρη αποδοχή του προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και απλών εκλογικών συνεργασιών μιας χρήσης.»

Με απλά ελληνικά, διεκδικούν την ανατροπή της πλειοψηφίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Και πιο κάτω δηλώνουν:

«Στο βαθμό που **συμφωνηθεί κοινή μετωπική πορεία (πολιτική διακήρυξη, δέσμη ενεργειών μετωπικής συγκρότησης)** αν προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές λόγω αποτυχίας για εκλογή ΠτΔ, μπορούμε να συμφωνήσουμε και σε εκλογική συνεργασία.

Απαραίτητη προϋπόθεση η ρητή δέσμευση των συμμάχων ότι η εκλογική κάθοδος δεν είναι μια «ζαριά και ότι μας κάτσει», δεν είναι μια απλή εκλογική καταγραφή,

αλλά έχει μέλλον ως πολιτική συνεργασία και βήμα για τη συνολική διαδικασία οικοδόμησης κοινωνικοπολιτικού μετώπου.»

Βλέπουν δηλαδή ως προοπτική την ενσωμάτωση (ή μήπως την αυτοδιάλυση;) της ANΤΑΡΣΥΑ σε ένα νέο μετωπικό σχήμα, του οποίου οι προδιαγραφές απορρίπτουν τους αντικαπιταλιστικούς «βερμπαλισμούς» (δική τους έκφραση) της ANΤΑΡΣΥΑ.

Δεν είναι δυνατόν, επομένως, να μπει η ANΤΑΡΣΥΑ σε ένα τέτοιο εγχείρημα χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του κόσμου της εκφρασμένη μέσα από τη Συνδιάσκεψή της. Θα είναι ακραία υπόκλιση σε εκλογικίστικες λογικές μια τυχόν σύμπραξη που ανοίγει το δρόμο προς όλα αυτά. Ούτε εμείς δεν θέλουμε «ζαριές» και μάλιστα πραξικοπηματικές.

Για όλους αυτούς τους λόγους, καλούμε όλα τα μέλη και τους φίλους της ANΤΑΡΣΥΑ να δώσουν ενεργητικά το παρών στις τοπικές και κλαδικές συνελεύσεις που ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη και να επιμένουν στην υλοποίηση των αποφάσεων για μια ενεργητική παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ στις μάχες των ημερών και στη μάχη των εκλογών με συσπείρωση όλου του δυναμικού της.

Με αυτά τα βήματα η ANΤΑΡΣΥΑ μπορεί να είναι πόλος συσπείρωσης όλου του κόσμου της ανατρεπτικής αριστεράς, εγγύηση ότι οι αγώνες και οι προσδοκίες του δεν θα μείνουν στα μισά.

Τα μέλη του ΣΕΚ στην ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ

Αγγελόπουλος Γιάννης

Κουνιάκη Ευγενία

Μαραβελάκης Γιάννης

Σηφακάκης Γιάννης